

Overzicht van stemmingen in de Tweede Kamer

afdeling **Inhoudelijke Ondersteuning**

aan De leden van de vaste commissie voor Financiën

datum 18 november 2015

Betreffende wetsvoorstel:

34304

Tegemoetkomingen in de loonkosten van specifieke groepen (Wet tegemoetkomingen loondomein)

Eindstemming wetsvoorstel

Het wetsvoorstel is op 18 november 2015 aangenomen door de Tweede Kamer. Groep Bontes/Van Klaveren, CDA, ChristenUnie, SGP, VVD, Klein, Groep Kuzu/Öztürk, Houwers, Van Vliet, 50PLUS, D66, GroenLinks, PvdA en PvdD stemden voor.

Verworpen amendementen

Artikelen 2.5 en 3.1

8 (Bashir) dat het lage-inkomensvoordeel inzet om meer volwaardige banen te realiseren waar mensen ook echt van rond kunnen komen

Dit amendement zet het lage-inkomensvoordeel in om meer volwaardige banen te realiseren waar mensen ook echt van rond kunnen komen. De vrijgekomen middelen worden aangewend om werkgevers te stimuleren (en financieel te steunen) om oudere werknemers in dienst te nemen.

Het minimaal vereiste aantal verloonde uren om in aanmerking te komen voor het lage-inkomensvoordeel wordt verhoogd van 1.248 naar 1.456 verloonde uren per jaar. Dit komt overeen met gemiddeld 28 uur per week in plaats van gemiddeld 24 uur per week. De daardoor vanaf 1 januari 2017 vrijvallende middelen (€ 50 miljoen per jaar) worden vanaf 1 januari 2018 ingezet om het bedrag van het loonkostenvoordeel oudere werknemer te verhogen van € 3,05 per verloond uur met een maximum van € 6.000 naar € 3,55 per verloond uur met een maximum van € 7.000 per jaar.

Verworpen. Voor: de PVV, 50PLUS en de SP.

Amendementen zijn in volgorde van stemming - op artikelnummer - weergegeven: allereerst de aangenomen en/of overgenomen amendementen, vervolgens de verworpen of ingetrokken amendementen en tenslotte eventuele moties. Vervangen amendementen zijn d.m.v. een → aangegeven: bijv. 7 → 8 → **20**. Amendement nr. 7 is vervangen door amendement nr. 8, dat op zijn beurt vervangen is door amendement nr. 20. De vette notatie van het stuknummer geeft aan dat dit het definitieve amendement is. De stemmingslijsten worden gemaakt op basis van de ongecorrigeerde draad van de vergadering.

Diverse artikelen

(9 →11 / 12) → 13 (Schouten) ter introductie van het lage-inkomensvoordeel kortere dienstverbanden

Met dit amendement wordt een lage-inkomensvoordeel kortere dienstverbanden (LIV kortere dienstverbanden) geïntroduceerd dat wordt toegekend indien een werknemer die aan het looncriterium voldoet in een kalenderjaar ten minste zes maanden in dienst is geweest, voor hem ten minste 624 verloonde uren in de loonaangifte zijn opgenomen en hij een dienstbetrekking heeft van minimaal 24 uur per week. De in artikel 3.1, tweede tot en met vierde lid, opgenomen bepalingen zijn van overeenkomstige toepassing met betrekking tot het LIV kortere dienstverbanden. Dat betekent dat:

- a. deze tegemoetkoming niet of niet langer van toepassing is indien de werknemer de pensioengerechtigde leeftijd, bedoeld in artikel 7a, eerste lid, van de Algemene Ouderdomswet, heeft bereikt;
- b. het gemiddelde uurloon wordt vastgesteld door het jaarloon te delen door de verloonde uren;
- c. de bedragen bij het begin van het kalenderjaar worden gewijzigd overeenkomstig de wijzigingen van de bedragen, genoemd in artikel 8, eerste lid, van de Wet minimumloon en minimumvakantiebijslag.

In verband met de introductie van het LIV kortere dienstverbanden wordt in hoofdstuk III van de Wtl een paragraafindeling opgenomen, waarbij in § 3.1, artikel 3.0, de onderscheidene LIV's zijn opgenomen. Het LIV waarvan het minimumaantal verloonde uren per kalenderjaar 1248 uur bedraagt wordt in § 3.2 ondergebracht, waarbij de naam wordt gewijzigd in lage-inkomensvoordeel langere dienstverbanden. Het lage-inkomensvoordeel kortere dienstverbanden wordt opgenomen in § 3.3. Het in die paragraaf op te nemen artikel 3.3 bevat de in de eerste alinea van deze toelichting genoemde voorwaarden voor het LIV kortere dienstverbanden. In het eveneens in die paragraaf op te nemen artikel 3.4 wordt de hoogte van het LIV kortere dienstverbanden opgenomen. Het LIV kortere dienstverbanden bedraagt op grond van genoemd artikel 50% van het LIV langere dienstverbanden, dus € 0,51 per verloond uur voor een uurloon dat meer bedraagt dan € 9,89 maar niet meer dan € 10,88 en € 0,26 voor een uurloon dat meer bedraagt dan € 10,88 maar niet meer dan € 11,87. De maximale hoogte van de tegemoetkoming bedraagt dienovereenkomstig € 1000 respectievelijk € 500 per jaar per werknemer.

De ingevolge dit amendement in de artikelen 4.1, 4.2, 4.6, 6.1 en 6.3 aan te brengen wijzigingen betreffen technische aanpassingen die ertoe leiden dat de voor het LIV langere dienstverbanden geldende bepalingen van overeenkomstige toepassing zijn op het LIV kortere dienstverbanden.

Artikel 4.1, derde lid, voorziet in een anticumulatiebepaling tussen de verschillende loonkostenvoordelen en het lage-inkomensvoordeel. Er bestaat daardoor ten aanzien van één werknemer slechts aanspraak op één tegemoetkoming uit de Wtl. Voor mensen uit de doelgroep banenafpraak zou dit betekenen dat het relatieve voordeel dat zij hebben op grond van het loonkostenvoordeel doelgroep banenafpraak, vanwege de introductie van het lage-inkomensvoordeel komt te vervallen.

Door de in dit amendement opgenomen toevoeging van een nieuw zesde lid aan genoemd artikel wordt bewerkstelligd dat die anticumulatiebepaling niet geldt indien voor een werknemer zowel recht bestaat op het loonkostenvoordeel doelgroep banenafpraak als op het lage-inkomensvoordeel. In afwijking van de hoofdregel dat maar op één tegemoetkoming recht kan bestaan, kan een werkgever als aan de daarvoor voorwaarden wordt voldaan, wel voor een werknemer in aanmerking komen voor zowel het loonkostenvoordeel doelgroep banenafpraak als het lage-inkomensvoordeel. Op deze manier blijft het voor een werkgever financieel aantrekkelijk om een werknemer met een arbeidsbeperking uit de doelgroep banenafpraak in dienst te nemen.

Het hiervoor genoemde zesde lid dient per 1 januari 2021 te vervallen, omdat per die datum het loonkostenvoordeel doelgroep banenafpraak vervalt. Vanaf die datum is dus geen bijzondere bepaling meer nodig inzake cumulatie van dat loonkostenvoordeel met het lage-inkomensvoordeel. Daartoe is in dit amendement eveneens een wijziging van artikel 5.2 opgenomen.

Dit amendement vervangt de amendementen Schouten (34 304 nr. 11 en 12) en heeft tot gevolg dat de anticumulatiebepaling niet geldt indien het lage-inkomensvoordeel langere dienstverbanden (artikel 3.1 Wtl), dan wel het lage-inkomensvoordeel kortere dienstverbanden (artikel 3.3 Wtl) van toepassing is.

Dit amendement leidt in de periode 2018 tot 2020 tot € 25 miljoen per jaar aan hogere uitgaven op de begroting van SZW. Dekking hiervoor wordt gevonden binnen artikel 99 van de begroting SZW.

Verworpen. Voor: de ChristenUnie, de SGP, Klein, de Groep Kuzu/Öztürk, D66, GroenLinks en de PvdD.

Artikelen 4.1 en 5.2

10 (Van Weyenberg en Schouten) dat regelt dat de anticumulatiebepaling tussen de verschillende loonkostenvoordelen en het lage-inkomensvoordeel niet geldt indien voor een werknemer zowel recht bestaat op het loonkostenvoordeel doelgroep banenafpraak als op het lage-inkomensvoordeel

Artikel 4.1, derde lid, voorziet in een anticumulatiebepaling tussen de verschillende loonkostenvoordelen en het lage-inkomensvoordeel. Er bestaat daardoor ten aanzien van één werknemer slechts aanspraak op één tegemoetkoming uit de Wtl. Voor mensen uit de doelgroep banenafpraak zou dit betekenen dat het relatieve voordeel dat zij hebben op grond van het loonkostenvoordeel doelgroep banenafpraak, vanwege de introductie van het lage-inkomensvoordeel komt te vervallen.

Door de in dit amendement opgenomen toevoeging van een nieuw zesde lid aan genoemd artikel wordt bewerkstelligd dat die anticumulatiebepaling niet geldt indien voor een werknemer zowel recht bestaat op het loonkostenvoordeel doelgroep banenafpraak als op het lage-inkomensvoordeel. In afwijking van de hoofdregel dat maar op één tegemoetkoming recht kan bestaan, kan een werkgever als aan de daarvoor voorwaarden wordt voldaan, wel voor een werknemer in aanmerking komen voor zowel het loonkostenvoordeel doelgroep banenafpraak als het lage-inkomensvoordeel. Op deze manier blijft het voor een werkgever financieel aantrekkelijk om een werknemer met een arbeidsbeperking uit de doelgroep banenafpraak in dienst te nemen.

Het hiervoor genoemde zesde lid dient per 1 januari 2021 te vervallen, omdat per die datum het loonkostenvoordeel doelgroep banenafpraak vervalt. Vanaf die datum is dus geen bijzondere bepaling meer nodig inzake cumulatie van dat loonkostenvoordeel met het lage-inkomensvoordeel. Daartoe is in dit amendement eveneens een wijziging van artikel 5.2 opgenomen.

Dit amendement leidt in de periode 2018 tot 2020 tot € 25 miljoen per jaar aan hogere uitgaven op de begroting van SZW. Dekking hiervoor wordt gevonden binnen artikel 99 van de begroting SZW.

Verworpen. Voor: het CDA, de ChristenUnie, de SGP, Klein, de Groep Kuzu/Öztürk, D66, GroenLinks en de PvdD.